

گزارش گردهمایی در گرامیداشت چهل و یکمین سالگرد حماسه و رستاخیز سیاهکل

از ساعت چهار بعد از ظهر روز شنبه ۱۵ بهمن ۱۳۹۰ برابر با ۴ فوریه ۲۰۱۱، مراسم بزرگداشت چهل و یکمین سالگرد رستاخیز سیاهکل در آمستردام (هلند) با شرکت ایرانیان آزادیخواه برگزار شد.

در ابتدای برنامه رفیق جعفر پویه گفت: «افتخار دارم از جانب رفقایم در سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، به شما خوش آمد بگویم و حضور گرمی تان را ارج بگذارم. چهل و یکمین سال بنیانگذاری سازمان چریکهای فدایی خلق ایران را به همه‌ی کادرها، اعضا، هواداران و دوستداران سازمان، همچنین به خانواده بزرگ جنبش پیشتاز فدایی، به کارگران و مزدبگیران ایران، به دختران شیردل میدان دار و پسران قدرتمند حاضر در خیابانهای میهن در نبرد رویاروی با دیو استبداد ولایت فقیه و به همه‌ی کوشندگان و تلاشگران راه آزادی و دموکراسی، تبریک می گویم.»

جعفر پویه در پایان سخنانش برای احترام به همه شهدای راه آزادی یک دقیقه سکوت اعلام کرد. متن سخنان رفیق جعفر ضمیمه است.

پس از آن یک نماهنگ در ستایش شهدای حماسه سیاهکل پخش شد. رفیق لیلا جدیدی برنامه را با خواندن بخشهایی از پیام سازمان چریکهای فدایی خلق ایران به همین مناسبت ادامه داد و سپس از رفقا زینت میرهاشمی و مهرداد قادری دعوت کرد که سخنرانی خود را شروع کنند.

سخنان زینت میرهاشمی بر جنبشها و قیامهای خاورمیانه و شمال آفریقا که به بهار عرب مشهور است، متمرکز بود. وی تاکید کرد: «خیزشها و جنبشهای زنان، مردان و جوانان در مصر، تونس، سوریه، بحرین یا یمن بدون شک تجربیات گرانمایی برای جنبش اجتماعی مردم ما دارد؛ همانگونه که خیزشهای ۸۸ در ایران و تجارب جنبش در استفاده از تکنولوژی روز و شبکه های اجتماعی، الهام بخش مبارزان این کشورها بوده و هست.»

وی در پایان و در مورد درسهای این خیزشها برای مردم ایران، بحث خود را چنین جمعبندی کرد: «بررسی تجارب "بهار عرب" به ویژه به دلیل کاستیهای خیزش ۸۸ می تواند مفید و درس آموز باشد. جنبش اجتماعی ما نیز با حکومتی درگیر بود و هست که نه می تواند و نه می خواهد به خواستهای "پایین" تن دهد. رژیم ج.ا. طرح هر

خواسته ای خارج از کورس اصلی را مترداف با تغییر کورس به طور کلی و افتادن خود به بیرون از مدار آن ارزیابی می کند.

این در حالی است که خیزش ۸۸ از تدقیق این صف آرای، مفهوم سیاسی آن و نتایج عملی که از آن می بایست برای پراتیک روزانه بگیرد، باز ماند. جنبش با وجود دلاوری و شهامت بی مانند اعضا و پیشتازانش قادر به این کار نشد چون علاوه بر آنکه از بیرون زیر فشار بی امان حکومت قرار داشت، اما از آن مهمتر در داخل نیز با نیروی مخربی دست و پنجه نرم می کرد که تاثیر بازدارنده آن از نظر محتوایی با اقدامات شکلی حکومت برابری می کرد.

ترکیبی از دوستان نادان، متحدان مشروط و دشمنان زیرک تغییر، با تمام توان برای منصرف کردن توده های معترض از نشانه گرفتن مرکز فساد و جلوگیری از ترسیم نقشه حرکت به سوی خیمه "نظام" برای خراب کردن آن بر سر حاکمان تلاش می کردند و البته هنوز هم می کنند.

از اشاعه خرافه "دوران طلایی امام" تا تبلیغ موهوماتی مثل "طرفیتهای قانون اساسی" و از نفی و تحقیر مبارزه و مقاومت زیر عنوان "خشونت طلبی" تا تعیین باید و نبایدهای جنبش توده ای براساس گنجایش "نظام" و وضعیت روحی "آقا". این برنامه را به مصر و تونس ببرید و ببینید چه کسانی هنوز در حال فرمانروایی خواهند بود!»

رفیق مهرداد قادری، مسئول روابط خارجی سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، سخنران بعدی بود که پیرامون جنبشهای برآشفتهگان و اشغال وال استریت صحبت کرد. وی در بیانات خود به سابقه این جنبشها پرداخت و نتیجه گرفت که تئوری راهنما، سازماندهی و رهبری، چالشهای این جنبشها است.

پس پایان سخنرانیها، لیلا جدیدی اعلام کرد که در این بخش حضار می توانند به طرح سوال و یا ارایه نظرات خود بپردازند. بحث و گفتگو در این قسمت به شکل فعال جریان پیدا کرد. رفیق لیلا همچنین در این بخش پیام «جمعی از فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در داخل کشور» را قرائت کرد.

در پایان بخش اول برنامه، رفیق فرنگیس بایقره پیام «یکی از جوانان مبارز» و «پیام جمعی از دانشجویان کمونیست» را به اطلاع حضار رساند و س از آن ماهنگ دیگری در مورد جنبش پیشتاز فدایی پخش شد. با گذشت دو ساعت از برنامه، برای ۳۰ دقیقه استراحت اعلام و با چای، قهوه و شیرینی از شرکت کنندگان در مراسم پذیرایی شد.

بخش دوم برنامه با پخش یک ماهنگ از ساخته های سیمای آزادی شروع شد و پس از آن پیام «دبیرخانه کمیته مرکزی کومه له زحمتکشان کردستان» به مراسم چهل و یکمین سالگرد حماسه سیاهکل توسط رفیق کامران عالمی نژاد قرائت شد. سپس لیلا جدیدی ادامه بحث و گفتگو را آغاز کرد. در این قسمت نیز سوالاتی از سخنرانان مطرح شد و تعدادی از حضار نیز به طرح نظرات خود و یا نقد نظرات سخنرانان پرداختند. پس از پایان این بخش از گفتگوها، رفیق لیلا از شورای ملی مقاومت ایران، هواداران سازمان مجاهدین خلق در هلند و جمعی از فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در داخل کشور به خاطر اهدای دسته گلهای زیبا به این مراسم تشکر کرد. در ادامه برنامه رفیق مارکو ورو جو، عضو کمیته مرکزی و دفتر سیاسی حزب احیای کمونیستی (ایتالیا) طی سخنان کوتاه که توسط لیلا جدیدی به فارسی ترجمه می شد، همبستگی خود را با مبارزه مردم ایران علیه دیکتاتوری و با سازمان چریکهای فدایی خلق ایران اعلام کرد.

بخش سوم برنامه به کارگاه هنر ایران اختصاص داشت. رفیق فریدون رضانی با اجرای ترانه سرودهای فراموش نشدنی، یاد و خاطره حماسه آفرینان جنبش پیشتاز فدایی را

گرامی داشت. همایش چهلمین و یکمین سالگرد رستاخیز و حماسه سیاهکل با سرود انترناسیونال با اجرای رفیق فریدون رضانی و همراهی حضار به پایان رسید. متن کامل پیامهای ارسالی به این گردهمایی ضمیمه این گزارش است. قابل ذکر است که از تمامی این برنامه فیلمبرداری شده و در آینده منتشر خواهد شد.

دبیرخانه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران
۱۷ بهمن ۱۳۹۰ (۶ فوریه ۲۰۱۲)

متن سخنان رفیق جعفر پویه

رفقای عزیز، خانمها و آقایان، حضار گرامی

سلام

افتخار دارم از جانب رفقایم در سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، به شما خوش آمد بگویم و حضور گرامی تان را ارج بگذارم. چهل و یکمین سال بنیانگذاری سازمان چریکهای فدایی خلق ایران را به همه‌ی کادرها، اعضا، هواداران و دوستداران سازمان، همچنین به خانواده بزرگ جنبش پیشتاز فدایی، به کارگران و مزدبگیران ایران، به دختران شیردل میدان دار و پسران قدرتمند حاضر در خیابانهای میهن در نبرد روباوی با دیو استبداد ولایت فقیه و به همه‌ی کوشندگان و تلاشگران راه آزادی و دموکراسی، تبریک می گویم.

رفقا و دوستان عزیز!

جنبش آزادیخواهی مردم ایران در تلاش یک صد ساله خود برای به زانو در آوردن استبداد تاریخی حاکم بر میهن ما، دلیران و رزمندگان بسیاری را به خود دیده است. در نبرد سهمگین و بی وقفه این یکصد سال، رشادتها و جانبازیهای افتخار آمیزی توسط رزمندگان سلحشور آزادیخواه به ثبت رسیده است که تاریخ معاصر کشور ما مزین به آن است. دلیرانی که در برابر تندر ایستادند، خانه را روشن کردند، و رسم سترگ جانبازی را سربلند برای ما تدارک دیدند. از انقلاب مشروطیت بسیار گفته اند و شنیده ایم. اما این روزها مصادف است با رستاخیز اسطوره های بهمن ۴۹ در سیاهکل، در چنین روزی گروه جنگل به فرماندهی رفیق فدایی، علی اکبر صفایی فراهانی، حماسه جدیدی را در میهن ما بنیان گذاشت. با فرمان رفیق صفایی، پژواک مسلسل گروه جنگل، دهه پنجاه را به نام آتشزنه چریک فدایی آذین داد. از بهمن ۴۹ تا بهمن ۵۷ زمانی زیادی نیست که اسطوره فدایی به دریای مردم می پیوندد و در قیام قهرمانانه آنان خود را معنا می بخشد و دیکتاتوری پهلوی را جاکن می کند. اما از این بهار آزادی چیزی نمی گذرد که در ۱۹ بهمن ۶۰ بار دیگر تاریخ میهن چهره خونین می کند و فرمانده موسی خیابانی، اشرف رجوی و آذر رضایی همراه با رفقای شان در مرکزیت سازمان مجاهدین خلق ایران در برابر تندر سرکوب می ایستند، تاریخ را بار دیگر با خون خود می نویسند و نقاب از چهره دیو پلید خمینی، این سرکوبگر و تاراج برنده انقلاب بهمن بر می دارند و شقاوت او را بر همگان آشکار می سازند.

از این بهمن تا مرداد و شهریور ۶۷ که قتل عام زندانیان سیاسی به دستور خمینی و توسط رجاله ها و ارازل رژیم او انجام می گیرد، تعداد بیشماری از فرزندان مردم ایران به جرم آزادیخواهی به خاک می غلطند. این رسم جانبازی و سرفرازی دلیران تا بهمن ۱۳۸۸ که جنبش اجتماعی مردم ایران بار دیگر رژیم ولایت فقیه را زیر تازیانه جوانان غیور میهن می گیرد، ادامه می یابد و تا هم اکنون ادامه دارد.

برای احترام به آرمان همه دلیران جانباخته سرفراز، برای تجدید عهد با آرمانهای والا و انسانی آنان، برای قدردانی از حضور همیشه زنده آنها در قلبهای تک تک ما، از شما درخواست می کنم، برخیزیم و یک دقیقه سکوت کنیم.

پیام دبیرخانه کمیته مرکزی کومه له زحمتکشان کردستان به مراسم چهل و یکمین سالگرد حماسه سیاهکل

رفقا و دوستان شرکت کننده در همایش بزرگداشت جنبش سیاهکل ما نیز به همراه شما یادمان جنبشی را که با حمله به پاسگاهی در سیاهکل آغاز شد، گرامی می‌داریم. بی‌شک این روز سرآغاز جنبش چریکی برعلیه استبداد و رژیم ستم‌شاهی بود. این حرکت نشانه بروز اراده‌ای انقلابی در برابر سازشکاریهای حزب توده و سکون و سکوت حاکم در آن دوران بود. با هر ارزیابی انتقادی که امروزه از این حرکت داشته باشیم، اما گمانی نیست که شکلگیری چریکهای فدایی خلق در آن دوران حکایت از مبارزه جویی و تغییرات در فضای سیاسی آن دوران دارد و به مثابه پدیده‌ای مبارزه‌جویانه و انقلابی ارزیابی می‌شود.

کومه له که در مقاطع حیات انقلابی سازمان چریکهای فدایی خلق دوست و هم‌پیمان شما بوده است، همیشه با دیده احترام و متحد به جنبش چریکی نگریسته و یاد شهدای فدایی را گرامی داشته است. کردستان ایران دربرگیرنده آرامگاه دهها شهید فدایی است که برای دفاع از مبارزه برحق مردم کردستان، برای دفاع از آزادی و عدالت و برای رهایی مردم کردستان، جانباخته‌اند. ما در این فرصت ضمن گرامیداشت خاطره شهدای سیاهکل و همه رفقای چریک فدایی، بار دیگر بر اتحاد خود با همه آزادیخواهان و مبارزین رهایی انسان تاکید می‌ورزیم و اتحاد بزرگ نیروهای چپ و دمکرات و سکولار را در این برهه زمانی از حیات سیاسی ایران را ضروری و حیاتی می‌دانیم.

دبیرخانه کمیته مرکزی کومه له زحمتکشان کردستان
۲ فوریه ۲۰۱۲ یا ۱۵ بهمن ماه ۱۳۹۰

پیام جمعی از دانشجویان کمونیست

انسان کاملی که مطلقاً آزاد است و از آنچه هست به طور قطعی و تمام خوشنود است و با این خوشنودی ذات خود را کمال و تحقق می‌بخشد؛ بنده ایست که بندگی خود را به طور جدلی رفع کرده باشد. (خدایگان و بنده- هگل)

حماسه‌ی سیاهکل تجلی خودآگاهی و نبردی است به سوی گسستن بندهای اسارت و بندگی؛ عمل کسانی است که خودمختار از حقیقت پیروی کردند و ضرورت عمل انقلابی را دریافتند. آنها با آگاهی به عمل راستین که هدفش دگرگونی جهان و نفی وضع کهنه است به ساختارها و نهاد های زور و اجبار یورش بردند؛ بنابراین تا زمانی که انسان تحت انقیاد و ستم باشد و مسیر صلح آمیز را با خشونت سد کنند، باید این مسیر با خشونت باز شود. ما برابری و آزادی را درخواست نمی‌کنیم، بلکه می‌ستائیم؛ لذا ما امروز نیازمند انقلابی قهرآمیزیم.

دروغ بر حماسه آفرینان سیاهکل و تمامی آنانی که در راه رسیدن به کلیت انسانی و حقیقت مبارزه می‌کنند.

جمعی از دانشجویان کمونیست ایران
۱۳۹۰ بهمن

پیام جمعی از فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در داخل

با دروهای انقلابی به رفقای فدایی و انقلابیون و آزادیخواهان و برابری طلبان امروز چهلمین سالگرد آغاز جنبشی است که درخت تناور آن با خون برجسته‌ترین کمونیستها آبیاری شد. جنبشی که در شب یاس و ناامیدی استبداد، چشم انداز

آزادی و رهایی را ممکن ساخت. در دورانی که بسیاری از فعالان سیاسی خود را با اتحاد شوروی سابق و یا چین تعریف می کردند و یا به آمریکا و رژیم شاه امیدوار بودند، رزمندگان سپاهک قدرت توده ها را برگزیدند، بر حاکمیت دیکتاتوری خروشدند و به توده ها پیام امید دادند. آنها پیشاهنگان نسلی شدند که چند دهه در مبارزه برای رهایی به شیخ و شاه نه گفتند و از سپاهک تا خاوران با جسم و جان خود در راه رهایی توده ها هزینه پرداختند.

امروز هم پیام سپاهک برای ما زنده است. در دوره ای که واژه ها لوٹ می شوند، در دوران تبلیغ یاس و در شرایطی که عده ای زیر عنوان اپوزیسیون مرز بین خلق و ضد خلق را مخدوش می کنند و برای دوران سپاه خمینی حسرت می خورند و جنایات خمینی و خمینی صفتان را به گردن مارکس و لنین و یا چه گوارا و حمید اشرف می اندازند، یا از آمریکا درخواست دخالت بشردوستانه می کنند و با کاسه لیبسی قدرتمندان، فعالان انقلابی را سکتاریسم می نامند، آری درست در چنین زمانی، پیام رزمندگان سپاهک زنده است.

عافیت طلبان شبه روشنفکر و مزدوران ارتجاع و امپریالیسم تلاش می کنند تا جریان فدایی را فقط با «سلاح» و عصیان کور تعریف کنند. اما برای جنبش فدایی سلاح یکی از وسایل مبارزه و عملیات مسلحانه یکی از اشکال مبارزه بود. این شکل مبارزه نیز پس از مطالعه دقیق شرایط و جمع بندی تجربیات جنبشهای جهانی و داخلی و فاصله گرفتن از رفرمیسم اتخاذ شد. رزمندگان فدایی با جدیت و فداکاری و با غریو مسلسل حماسه سپاهک را آفریدند و بر سکوت مرگبار مهر پایان زدند. سلاح چریکهای فدایی خلق وسیله ای برای پیشبرد اندیشه های آنان یعنی آزادی و برابری بود. آنها خط مشی خود را به طور مستقل و در مرزبندی قاطع با شرق و غرب انتخاب کردند و با عزم جزم برای برچیدن بساط استبداد ستم شاهی بپاخواستند. امروز هم ما نیاز به مرزبندی قاطع و بی شکاف با رژیم حاکم و باندهای درونی آن داریم تا بتوانیم با طرد رفرمیسم و عافیت طلبی و با شعار مرگ بر ارتجاع، مرگ بر امپریالیسم راه رهایی توده ها را هموار کنیم و توده ها را برای تحقق خواسته هایشان بسیج کنیم. سپاهک ما جایی است که رفرمیسم و مماشات و عافیت طلبی در آن جایی ندارد. سپاهک ما انقلابی است و سپاهک ما رادیکال است. سپاهک ما آرمان توده ها یعنی آزادی، رهایی و برابری است.

مرگ بر ارتجاع، مرگ بر امپریالیسم
زنده باد انقلاب، زنده باد سوسیالیسم
جمعی از فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در داخل
بهمن ۱۳۹۰

پیام یکی از جوانان مبارز

سپاهک، روشنایی راه مبارزه ی آزادیخواهانه ی ملت ایران است. بی شک پیام اصلی و بارز ترین عنصر این قیام، شجاعت و اصل نترسیدن از زور و ظلم و به مبارزه طلبیدن دیکتاتوری به عنوان یک نظام است. این پاک ترین لحظه حیات انسانیست! زمانی که فرد بی هیچ ترس و پروا در برابر یک نظام و یک ساختار عظیم دیکتاتوری، استوار و ثابت قدم، قد علم می نماید و کل موجودیت آن را مورد تهدید قرار می دهد. امروز وظیفه نسل من دریافتن پیام این قیام است که رعشه بر اندام فاسد هر رژیم دیکتاتوری می افکند. نترسیدن از زور و به مبارزه خواندن ظلم استبداد را به ضعف و نابودی سوق می دهد.

آنان که قدم در این راه روشن می گذارند، در مبارزه پیروزند و در تاریخ خوشنام و ماندگار، چنان که سپاهکلیان این گونه پیروز و ماندگار شدند.

دوره ترس و مبارزه در نهان گذشت. امروز باید آشکارا تمام ظلم را به مبارزه خواند
و شعار "من نمی ترسم" را در جای جای این مرز و بوم فریاد زد.
من به عنوان یک جوان در ایران، به عنوان یک فرد در برابر این نظام جنایتکار دیکتاتوری
فریاد برمی آورم که از رژیم ظلم و زور نمی ترسم و به پشتوانه گنجینه سیاهکل،
آشکارا این رژیم فاسد و منحط را به مبارزه می خوانم.